

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/14/2018
Identifikačné číslo spisu: 8108223151
Dátum vydania rozhodnutia: 27.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8108223151.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu H. J., D. XXXX, P., IČO: 106 722 06, zastúpeného advokátom Mgr. Valérom Podol'skij, Námestie Slobody 1, Humenné, proti žalovanému POLYTRANS, s.r.o., Bardejovská 24, Prešov, IČO: 31 733 085, zastúpeného advokátom JUDr. Antonom Hajdukom, Štúrova 101, Vranov nad Topľou, o zaplatenie sumy 4.931,59 € s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 4Cob/40/2017-349 z 25. mája 2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 18Cb/182/2008-331 z 26. januára 2017 s poukazom na ustanovenie § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) prerušil konanie do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 41T 59/2011.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie vyslovil názor, že na Okresnom súde Prešov v súčasnosti prebieha pod sp. zn. 41T 59/2011 konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Súd prvej inštancie poukázal na záver Krajského súdu v Prešove vyslovený v uznesení č. k. 5Cob/27/2016-326 zo dňa 26. októbra 2016. Citovaným uznesením krajský súd zrušil predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie s tým, že ho označil za predčasne vydaný, keďže v priebehu odvolacieho konania žalovaný odvolaciemu súdu predložil uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. apríla 2016, č. k. 2To/12/2016-1213, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/59/2011 zo dňa 25. januára 2016 tak, že tento rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení vyslovil názor, že trestná vec bezprostredne súvisí s prejednávanou vecou, teda v trestnom konaní sa rieši otázka, či konanie žalobcu a zamestnancov žalovaného je alebo nie je podvodným konaním a preto je nutné konanie prerušiť a v tejto obchodnej veci počkať na výsledky právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní.

3. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 4Cob/40/2017-349 z 25. mája 2017 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. V odôvodnení uznesenia konštatoval, že vyriešenie započítacej námietky má podstatný vplyv na vyriešenie vzájomného návrhu žalovaného proti pohľadávke žalobcu z kúpnej zmluvy na dodávku drevenej hmoty. Trestné konanie bude riešiť otázku spáchaného podvodu v spolupáchateľstve obžalovanými, vrátane žalobcu, pričom vyriešenie trestnej veci nebude mať priamy dopad na nárok uplatnený v žalobe pokiaľ sa týka nároku žalobcu na zaplatenie drevenej hmoty, dodávanej žalobcom od 15. septembra 2007 do 15. októbra 2007. Zdôraznil, že nároky KRONOSPANU SK s.r.o. (právny predchodca žalovaného) sa týkajú dodávok od 17. decembra 2006 do 3. septembra 2007. S poukazom na uvedené odvolací súd uzavrel, že nevidí dôvod na to, aby konanie bolo prerušené, pretože za účelom identifikácie a určenia výšky uplatnenej kúpnej ceny môže prebiehať konanie aj bez rozsudku trestného súdu a môže sa vyriešiť aj otázka tvrdenej kompenzačnej námietky zo strany žalovaného.

4. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný dovolanie, z obsahu ktorého vyplýva, že jeho prípustnosť vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), ako aj z ustanovenia § 421 CSP tvrdiac, že postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Žalovaný (ďalej aj „dovolaťel“) poukázal na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 5Cob/27/2016-326 zo dňa 24. októbra 2016, v ktorom odvolací súd konštatoval, že rozhodnutie závisí od trestného konania a že toto bezprostredne súvisí s prejednávanou vecou. S poukazom na uvedené konštatoval, že ide o protichodné rozhodnutie toho istého senátu, hoci v inom zložení. Napadnuté uznesenie označil za zmätočné a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie odvolaciemu súdu.

5. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP odmietnuť, nakoľko napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím vo veci samej a ani konečným rozhodnutím. Dovolanie označil aj za nedôvodné a účelovo podané s upriamením pozornosti na dôvody ním uvádzané už v odvolaní zo dňa 7. februára 2017 a vo vyjadrení zo dňa 19. apríla 2017.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 35 CSP (ďalej aj „dovolaťel“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Dovolanie žalovaný odôvodnil dovolacími dôvodmi uvedenými v § 420 písm. f/ a § 421 v spojení s § 431 a § 432 CSP.

8. Pred vecným prejednaním dovolania dovolací súd najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

9. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9.1. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.2. Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9.3. Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací

súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

9.4. Podľa § 357 písm. n/ CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 CSP.

9.5. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

10. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že dovolací súd dovolaním napadnutým uznesením zrušil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 41T 59/2011, vydaného podľa § 164 CSP.

11. Vecou samou sa vo všeobecnosti rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom sporu (žalobcom), ktorý predstavuje predmet daného sporu. Rozhodnutím vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd meritorne zaoberá nárokom, ktorý strana sporu uplatnila, pričom žalobou uplatnený nárok posudzuje podľa hmotného práva. So zreteľom na uvedené dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o zrušení procesného uznesenia súdu prvej inštancie o prerušení konania nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, nakoľko sa ním meritorne nerozhodlo o právach a povinnostiach sporových strán.

12. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli také rozhodnutie, ktorým sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec meritorne rozhodla (napr. uznesenie o zastavení odvolacieho konania v dôsledku späťvzatia odvolania, nezaplatenia súdneho poplatku, uznesenie o odmietnutí oneskorene podaného odvolania a podobne). Za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí však rozhodne nemožno považovať uznesenie odvolacieho súdu, ktorým dovolací súd zrušil procesné uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania (o prípad, ktorý ide v predmetnej veci), keďže súd prvej inštancie bude ďalej v konaní pokračovať.

13. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že uznesenie, ktorým dovolací súd v danom prípade zrušil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania, nie je rozhodnutím vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (vo veci vymedzenej žalobou) končí. Keďže z uvedeného dôvodu proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné dovolanie v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd dovolanie odmietol ako procesne neprípustné v zmysle § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej nesprávnosti.

14. Dovolateľ ďalej vyvodzoval prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 421 CSP. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 však nie je prípustné, ak dovolací súd rozhodol (okrem iného) podľa § 357 písm. n/ CSP o odvolaní proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o prerušení konania. S poukazom na uvedené dovolací súd uzaviera, že v danom prípade nie je dovolanie prípustné ani podľa § 421 CSP.

15. Dovolací súd pre úplnosť uvádza, že ak by aj prípustnosť dovolania v preskúmvanej veci nevyučovalo ustanovenie § 421 ods. 2 CSP, bolo by nutné dovolanie odmietnuť podľa § 447 písm. f/ CSP, nakoľko dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 1 a 2 CSP. Dovolateľ je povinný v dovolaní jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j. ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 CSP zakladá jeho prípustnosť. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania. V dôsledku viazanosti odvolacieho súdu dovolacím dôvodom, neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rámec, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Pre zákonu zodpovedajúce uplatnenie dovolacieho dôvodu nie je postačujúce, keď dovolateľ len označí niektorý z dovolacích dôvodov napr. tým, že poukáže na označenie ustanovenia zákona tak, ako v danom prípade, keď dovolateľ len poukázal na § 421 CSP.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.